

Ringridning

Lidt historie

Ringridningen har stolte traditioner helt tilbage til middelalderens rideturneringer. Disse turneringer har så senere og på mere fredelig vis først udviklede sig til "maj-fester", hvor man fejrede sommerens komme ved at ride til rings. Dette skete ved at pigerne kastede flettede kranser som så blev fanget af rytterens lanse. Den rytter der fangede flest kranser blev landsbyens "konge" for en sommer. Siden hen tog den art ringridning vi kender i dag form. Ringridning har været kendt over det meste af landet, men det er nu næsten kun i Sønderjylland, at traditionen stadig trives i de lokale ringriderforeninger og har udviklet sig til det vi kender i dag.

Regler

Reglerne for afholdelse af ringridning kan være forskellig fra ringriderforening til ringriderforening så reglerne her er de mest generelle.

Banen

Banen består af en galge samt et indhegnet "sluse", frem til galgen, på 7 m. (svarende til ca. 5 galopspring). Efter galgen er der indhegnet svarende til 2 galopspring.

Galgen kan bygges på mange forskellige måder alt efter om den skal anvendes udendørs eller i ridehus.

Ringene, der er lavet af metal og med et hul af varierende diameter alt efter sværhedsgraden, hænger i en lås, som er fastgjort til et snoretræk der kan justeres således, at låsen og dermed ringen kan hænge i rytterens øjenhøjde.

Konkurrencen

Kunsten går ud på at fange (stikke) en metalring med en lanse. For at blive noteret for at have taget ringen skal man med lansens rive ringen ud af låsen. Ringen skal forblive på lansens indtil de to galopspring efter galgen er afsluttet.

Turneringen bliver, typisk, afviklet i 2 runder. I en runde har hver deltager et antal forsøg (ved byfesterne i det sønderjyske f.eks. 12 el. 24 ture gennem galgen).

For at ringen godkendes gælder disse simple regler:

- Man anspringer i galop 7 m. før galgen, dvs. ved begyndelsen af "slusen"
- Ekvipagen skal bevæge sig fremad i en **konstant** bevægelse (galop).
- Spidsen af lansens må kun passere ringen **én** gang (man må f.eks. ikke stikke "bagud" med lansens)
- Rytteren må ikke røre jorden efter man har startet ridningen mod ringen.
- Ringen skal blive siddende på lansens indtil de to galopspring efter galgen er afsluttet.

Vinderen er den rytter, der efter de to runder har taget (stukket) flest ringe.

Er der to eller flere ryttere, der har taget det samme antal ringe efter det, der kaldes hovedridningen, skal der være omridning.

I omridningen anvendes en ring med mindre hul-diameter end den der var anvendt i hovedridningen. For hver runde, der nu rides anvendes ringe med stadig mindre og mindre hul-diameter. Dette fortsætter indtil en vinder (ringriderkongen) er fundet. Rytteren med det næstbedste resultat udnævnes til kronprins.

Klasser

I Sønderjylland opdeles rytterne i forskellige galger alt efter hvilken aldersgruppe de tilhører. Typisk således at ponyryttere har deres egen galge – og får deres egen ringridderkonge.

Tradition

Det er en tradition (i det sønderjyske) at ringriderkonge overrækkes en laurbærkrans til at bære omkring hovedbeklædningen samt at ringriderkonges hest udsmykkes med en flot pyntet krans – gerne med gulerødder.

Endvidere er det, mange steder, en tradition, at uheldige ryttere, der skulle være faldet af hesten under ringridningen overrækkes en krans af halmstrå – til ”spot og skam”.

Hjælpere

For at kunne gennemføre ringridningen skal man have to hjælpere pr. galge.

Den første er ”galgeføreren”, hans opgave er at hejse ringen hhv. op eller ned således ringen altid er i rytterens øjenhøjde.

Den anden hjælper er ”skriveren” hans opgave er, at føre regnskab over antallet af stukne ringe for hver enkelt rytter.

Udstyr

Lanser, ringe og låse kan købes i de fleste veludstyrede sønderjyske rideudstyrebutikker. Og skulle de ikke have tingene på lager kan butikkerne helt sikkert hjælpe med at fremskaffe det.